

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigeaar van dit blad.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **groot Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 6 franks per jaar.
Twee " " " 3 " " "
Een " " " 2 " " "
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
De abonnemeten zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigen 15 centiem per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels voornam of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 2 APRIL.

Te Brugge.

De Brugsche liberalen, die sedert eenige jaren in alle kiezingen duchtig geklopt worden, hebben hun eigen thans vrijwillig den doodsteek gegeven.

De « liberale associatie » heeft aan haren voorzitter, den heer Van Nieuwenhuize, te verstaan gegeven dat hij er mocht van door trekken. De heer Van Nieuwenhuize heeft aan dit verlangen voldaan en zijn ontslag gegeven.

Te Charleroi.

De liberalen van Charleroi liggen, evenals die van Brussel en van Brugge, volop in ruzie. De progressisten hebben eene herziening van het reglement der liberale associatie voorgesteld, ten einde de provinciale en bekwaamheidskiezers toe te laten tot de stemming voor de aanduiding der kandidaten.

Het voorstel der progressisten is verworpen geworden, doch bij de bespreking hebben radikalen en doktrinairs elkander fel in het haar gezeten.

Doet maar op, jongens, het is al wat geestig is!

Paaschplichten.

De Réforme verneemt dat generaal Pontus, minister van oorlog, eenen onzijdendbrief aan de bevelhebbers der verschillende legerkorpsen heeft gezonden, om hen aan te raden aan de soldaten alle gemak te geven om hunne paaschplichten te vervullen.

Die tijding is zoo verbandend, zoo onzettend voor de Réforme — de val van het Fransch ministerie is er niets bij — dat het blad der radikalen erbij omvat van verstorming!

Wat, onze soldaten, kinderen van kristene ouders, zouden niet belet worden hunnen Paschen te houden.

En dat in een land waar de vrijheid van godsdienst in de Grondwet geschreven staat.

't Is om er zot van te worden.

Het contingent der manschappen te leveren door de provincie Limburg voor de lichte der milicie van het jaar 1885, beloopt 497.

Door koninklijk besluit van den 26 maart zijn benoemd :
Te Wimmertingen, burg-meester, L. Billen, schepen, P. Groenendaels.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 2 Mei aanstaande.

L'indicateur des chemins de fer, pour le mois d'AVRIL est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres.
Prix avec carte 25 centimes.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 9 april.

Op den markt van heden donderdag waren te koop gesteld : 276 koeien, 85 kalveren, 50 schapen, 208 vette en 1662 magere varkens.

BINNENLAND

De dagbladen der hoofdstad melden thans dat de groote militaire revue van 9 april bepaald vastgesteld is. De bataillonen karabiniers, die deze week naar het kamp van Beverloo moesten vertrekken, hebben tegenbevel gekregen.

De burgerwacht van Brussel en de voorsteden zal deelneemen aan die revue. Het schijnt ook besloten dat talrijke deputaties der burgerwacht uit het binnenland zich bij de burgerwacht van Brussel zullen voegen.

Het schijnt ook dat de officiers der burgerwacht van Luik de 9 April in korps naar Brussel zullen komen, om den koning bij gelegenheid van zijnen vijftigsten verjaardag een adres van gelukwenschingen aan te bieden.

Tegen ongedierte bij vogels geeft een kieke houder in een duitsch blad een middel dat hij sedert jaren met goed gevolg heeft toegepast. Het bestaat daarin, dat men de hokken eerst goed met water besprenkelt en ze dan met roet bestrooid overal waar het ongedierte gevonden wordt, maar vooral ook in de nesten. Wanneer broedende hennen, zooals dikwijls voorkomt, door het ongedierte zoo gekweld worden, dat zij niets stil kunnen zitten, zijn eenige haanden vol roet onder het nest gestrooid voldoende om hen van die plaag te bevrijden. De raadgever heeft meermalen kiekens op die wijze van den dood gered, en nooit een ongunstig gevolg van het gebruik van roet opgemerkt.

— Eene vraag: Het is wonderlijk, als ik veel gedronken heb dan krijg ik slaap en als ik uitge-slapen ben, dan krijg ik dorst. Hoe mag dat toch komen?

— Zaterdag nacht werd de weduwe De Vos laudbouwster te Drestelbergen, uit haren slaap opgewekt door slagen, welke iemand met groot geweld tegen hare deur gaf. Zij stond op en opende het venster om te zien wat er gaande was. Zij was verwonderd als zij haren broeder, die te Beirvelde woont, met zijne dochter voor de deur zag staan. « Wat is er gebeurd, riep zij, is er een ongeluk in uw huis? Hoegenaamd niet, was het antwoord, maar wij zijn hier naartoe komen gelopen omdat iemand ons gezegd had dat gij door uw paard doodgeslagen waart! » Een rondreijder was tegen den avond deze wreede tijding komen brengen, en had daarvoor een goed avondmaal en eene dronkpenning ontvangen.

BUITENLAND

Nederland.

Als een voorbeeld van gehechtheid van een paard aan zijnen meester, meldt men het volgende: De heer Ruyvelkamp, te Zwollerspel, die onlangs overleed, had een paard, een bekende harddraver, waaraan hij zeer gehecht was. Op den dag zijner begrafenis stond het paard treurig op stal. Reeds den volgenden morgen vond men het dood.

Frankrijk.

Te midden van het rijke Parys en in eene der volkrijke straten van die stad, is donderdag weer een man op straat van honger gestorven.

In den omtrek van Clermont-Ferrand valt er zoo veel sneeuw dat al de omliggende hoogten er mee bedekt zijn. Tevens woelt er een geweldige storm en de vorst is zeer hevig. De fruitoogst wordt bedreigd.

Een koetsier te Parys vond woensdag in zijn rijtuig een doosje, dat een kostelijk halssieraad ter waarde van 40,000 fr. bevatte. De eerlijke vinder bracht het juweel aanstonds naar het politiebureau. De eigenaar werd gevonden en weer in het bezit gesteld van zijnen eigendom.

Wij hebben dezer dagen de aanhouding gemeld eener dievenbende van 40 man. Het schijnt thans dat die bende nog veel grooter was, want op aanklachten van de medeplichtigen, zijn nog drie en twintig leden aangehouden.

Engeland.

HET ENGELSCH RIJK.

No Engeland aan het verchten is in de woestijnen van Afrika en misschien weldra gedwongen zal zijn het zwaard te trekken in die van Midden-Azie, denken wij het niet ongeradig hier eenige bijzonderheden mee te deelen aangaande het engelsche rijk.

Er kan hier geen spraak zijn van de britsche eilanden, maar van dit reusachtige rijk waar de engelsche vlag wappert. De ganche oppervlakte van dit rijk is 22,595,500 vierkante kilometers en zijne bevolking 505 miljoen inwoners. Wij laten de breuken ter zijde en schrijven slechts ronde cijfers neer; wat kunnen zij maken in die zee van miljoenen.

De inkomsten der verschillende fleussen dier uitgestrekte rijken beloopt 205 miljoen pond sterling of vijf milliard en 75 miljoen frank, waarvan de rechtstreeksche belastingen 50 miljoen pond sterling of 1 milliard 250 miljoen frank bedragen.

Aan soldaten, vrijwilligers, enz. heeft het rijk 850 duizend goefende manschappen.
Het aantal zijner oorlogschepen van alle grootten is 246, waarvan 174 stoomboorten; van deze zijn er 65 geklasseerd. Deze verschillende vaartuigen hebben een zeelager van 157,000 man aan boord.

De koopvaardijvloot telt 50,000 schepen, van eene zamentlijke tonning van 8,500,000 ton; hare bemanning telt 270,000 koppen. Van de 129 miljoen ton jaarlijks door alle schepen van den aardbodem vervoerd, varen er 65 miljoen onder engelsche vlag.

Het is bewezen dat het engelsch rijk het vijfde deel van den wereldhandel in handen heeft.

De kapitalen door de bankierhuizen der wereld gebruikt, beloopt 2508 miljoen pond sterling, het is te zeggen 62 milliard 700 miljoen frank, waarvan 965 miljoen pond sterling of 24 milliard 125 miljoen frank aan Engeland toebehooren.

Rusland.

Volgens een bericht in Petermann's *Mittheilungen* is de toestand der inboorlingen van Siberie verre van gunstig. Overal wijken zij voor de Russen of naar het Noorden, of in de ontgankelijke bergstreken tenz. Onder de eens zoo talrijke stammen der Tangoussa en Lamuten worden voortdurend smetziekten, terwijl er bijna geene geneeskundige hulp onder hen te verkrijgen is. Het geheele distrikt Kolymsk bleef onder andere zes jaren lang zonder geneesher.

De toestand van den stam der Jakuten is niet minder bedenkelijk. Veeziekten hebben hen geheel verarmd. Uit het vroeger zoo rijke gebied van

den Alasie is een deel van den stam naar het noorden getrokken, om van vischvangst te gaan leven, terwijl de achtergeblevenen nauwelijks als jagers, visschers of ivoorzoekers hun levensonderhoud kunnen vinden.

De streken langs de postwegen zijn bijna overal door de inboorlingen verlaten, omdat de doortrekkende kozakken hun het leven onmogelijk maakten. De kozakken betalen bijvoorbeeld nooit de hun verstrekte levensmiddelen of het nachtverblijf, verschaffen zich beiden dikwijls door geweld, ja ontvoeren de vrouwen der Jakuten op de geweldigste wijze.

Ook op Sachalin, waarheen thans door de regering de zwaarste misdadigers uit de Siberische ballingen gezonden worden, ziet het er niet rooskeurig uit. Door verre gaande onjuiste berichten heeft de regering zich laten verleiden, van dit eiland eene strafkolonie te maken. Van de ruim 1000 heetaren land, die er volgens de berichten bebouwd werden, vond de officiele landmeter der regering er in het begin van 1884 nauwelijks 500. Terwijl er op ieder mannelijk kolonist ruim 6 heetaren moesten komen, bedroeg dit er voor iedere familie niet meer dan 5 7 heetaren. En toch zullen er in dit jaar nog 500 ballingen heengezonden worden. Ook de toestand in de gevangnissen is op Sachalin, volgens de berichten, niet te beschrijven slecht.

Spanje.

VROUWEN OPSTANDEN.

Wij hebben reeds meer dan eens gesproken van den opstand der sigar-maaksters in de groote steden van Spanje. Indien wij thans de verschillende ontvangerberichten mogen gelooven, dan hebben de groentevrouwen te Madrid haar voorbeeld gevolgd.

De wezenlijke of ware grief der groentenvrouwen zou zijn, dat de kooplieden die vroege groenten tegen elken prijs opkoopten, om ze dan tegen bovenmatige prijzen bij haren de hand te doen. De verberijder Eva's kinderen schoolden samen, begaven zich in massa voor de woningen der groothandelaars in haar vak, wierpen de spiegelruiten in hunne winkels in en mishandelden zelfs de eigenaars. De politie die tusschen beide wilde optreden, werd insgelijks duchtig afgeranseld.

De gouverneur en de andere hooggeplaatste overheidspersonen wendden vruchteloze pogingen aan om langs vriendschappelijke wegen de orde te herstellen; niets mocht laten. Alsdan trad eene groote macht gendarmen op en de vrouwen gaven toe; maar er was geen enkel winkel meer te vernielen, geen koopman meer op vlucht te jagen.

Wat hebben de opstandelingen hiermee gewonnen? Zij belleten gedurende drie dagen dat de vroege groenten opgekocht werden, maar dan kwam een reglement van den gouverneur waarbij de voorwaarden van den verkoop van het artikel werden bepaald.

Niet minder dan 2000 vrouwen, tot het uiterste opgewonden, namen aan dien opstand deel.

Politiek overzicht

DE TOESTAND VAN PARIJS.

De tijding der nieuwe nederlaag van de Franschen in Tongkin heeft eene groote opschudding te Parys verwekt. Op de boulevard's bemerkt men 's avonds hoopende volk, die op hevige wijze het gedrag der regering bespreken.

Al de dagbladen worden verlost; men leest de oorlogsberichten luidop. In restaurants, koffiehuzen, enz., zoowel als op straat hoort men driftige woordentwisten. De heer Jules Ferry, voorzitter van het ministerie, wordt vooral beschuldigd; de minste dier beschuldigingen is *onbekwaamheid*.

De ontroering is zoo groot dat de republikeinse garde geconsigneerd was, alsof die niet noodig bleek, want er was geene hoegenaamde beweging om onlusten te verwekken. Alles wat geleunde was het rondsloot van plakkaarten te Montmartre en Belleville, waarin het volk wordt uitgenoodigd tot manifesteeren voor het Palais-Bourbon.

De leerlingen der krijgsschool van Saint-Cyr, die zich te Parys op een banket moesten vereenigen, zijn haastig naar Saint-Cyr vertrokken.

Ter Beurs van Parys heerschte ook de grootste ontroering. De slechtste tijdingen werden in omloop gebracht en met ieder oogenblik kwamen er nieuwe bij, die den toestand nog verergerden; bij velen was het doel om de fransche rente meer en meer te doen dalen. Men zegde ook dat het volk van Belleville naar Parys ging komen, ten het Palais-Bourbon te overrompelen en het ministerie omver te werpen, dat het kabinet zeer erg tijdingen uit Tongkin ontvangen had, doch die niet durfde bekend maken, dat het fransch expeditieleger het onmogelijk in den Delta kon uithouden, enz.

Voor het Palais-Bourbon stonden een duizendtal nieuwsgierigen, die zich in groepenschaarden, doch geen kreet werd geslaakt terwijl de leden der Kamer het gebouw binnen traden. Men hield zich kalm.

DE VELDTOCHT.

Zichier hoe de Fransche strategisten de neerlaag bij Lang-Son uitleggen.

De troepen van generaal Négrier hielden Lang-Son bezet. Zijne voorwaart deed eene verkenning in de nabijheid van den Chineeschen muur, en bezette Dong-Dang.

Eensklaps werden de troepen te Dong-Dang door de Chineezen aangevallen. Generaal Négrier suelt zijne voorwaart ter hulp, ontzet het garnizoen, doch is verplicht met al zijne manschappen te Lang-Son terug te keeren.

De toestand was gevaarlijk; in zijne nabijheid legerde 40,000 man Chineesche troepen.

Men denkt dat de Chineezen het expeditiekorps van voer en ter zijde hebben aangevallen. De voorposten der Franschen hadden spoedig hunnen voorraad uitgeput en moesten naar de stad achtertruit trekken.

De Chineezen rukten voort in drie kolommen onder het bevel van welgeoorfde officieren, bekeend met al de geheimen der moderne tactiek.

Generaal Négrier aan het hoofd zijner troepen, poogde den aanval, tegen de stad gericht, af te slaan, doch hij werd gevaarlijk gewond.

De Franschen hebben toen voor de overmacht, den altocht moeten blazen, en den weg moeten terug inslaan, dien zij in de eerste helft van februari zegepraald waren opgetrokken.

De vijand verontruste den altocht niet. Generaal Négrier beschikte slechts over 6000 man, waaronder vele zieken waren.

DRIEDAAGSCH GEVECHT.

Wij lezen in den *Figaro* :
Generaal Négrier was den 25 maart weer te Dong-Son. Het ongelukkig gevecht bij Dong-Dang, waar wij 7 stukken kanon verloren, zou erge gevolgen hebben; de Chineezen namen den 26 Quin-Son in, en der bolwerken van Lang-Son. Drie honner kolommen, waarvan eene 20,000 man sterk, omsingelden de plaats en dreigden ons leger af te snijden.

Generaal Négrier moest achtertruit trekken of de gevaren eener belegering trotseeren. Hij had gebrek aan allerlei voorraad en een beleg uitstaan was hem onmogelijk. De generaal begaf zich dus op weg naar Dong-Song.

De Chineezen deden pogingen om hem den terugtocht te belletten, door zijn leger op zij aan te vallen. Het kleine leger der Franschen moest zich door duizende gevaren heen eenen weg banen den legertrouwen en de veraneelde kanonnen in handen van den vijand latende. Na duizende heldedaden, die den dood aan velen onzer soldaten kostten, konden de Franschen eindelijk het gevaar uitkomen.

Het verlies door onze troepen geleden, zegt *Figaro*, kan op 1500 man geschat worden.

ACHTERTUITOCHT VAN HET LEGER.

Figaro verhaalt verder hoe kolonel Herbinzier de plaats van generaal Négrier had ingenomen, toen deze onder een vijandelijke kogel viel.

Het blad voegt er bij dat men zaterdag nog in de Kamer op plechtigen toon had durven zeggen dat « hij (generaal Négrier), te Lang-Son geene nieuwe versterkingen noodig had en dat zijne artillerie in goede orde was. Inderdaad hij had den 24 de versterkingen ontvangen die voor de tweede brigade bestemd waren. Dit werd gezegd zegt *Figaro*, maar was het waar geweest, die beide bataillonen in kwestie zouden dien dag aan de zijde van den generaal gestreden en hem misschien gered hebben.

Van den 22 tot 27 ontving generaal Négrier niet de minste versterking. Op zijne omroepingen de aanvragen naar versterkingen, moest generaal Briere de l'Isle voortdurend antwoorden dat hij er geene kon geven. Al de beschikbare troepen voor handen, had hij moeten zenden aan de brigade Giovannielli, die insgelijks in gevaar verkeerde op de oevers der Roodde Rivier.

Wat generaal Briere de l'Isle had kunnen doen deed hij; hij zond 1000 tot 1200 man zoo haast hij kon; maar deze waren nauwelijks te Chu aangekomen, op 20 stappen van Langson, toen zij de ramp vernamen. Zullen deze zwaartroepen het kleine achtertruitkruipende leger van ondergang kunnen redden? 6000 Chineezen bestoken het legerje van generaal Négrier, thans nog 5000 man sterk.

HET ENGELSCH-RUSSISCH GESCHIL.

De laatste tijdingen over het engelsch-russisch geschil schijven een weinig beter. Een londschsch blad, dat over het algemeen nog al goed ingezicht is, de *Daily News*, bevestigt dat het antwoord van het kabinet van Petersburg op de laatste mededeeling van lord Granville reeds is verzonden geworden en in verzoedende bewoordingen is opgesteld. Men mag hierop echter niet te veel vertrouwen. Het vraagstuk is zeer kiesch om te lossen, de belangen die op het spel staan leveren een groot belang op, wat men er ook van zegge, en de gelegenheden, waarmede nieuwe geschillen kunnen oprijzen, ontbreken ongelukkig op de Alghansche grens niet. Verzoedende woorden zijn dus niet genoeg om het geschil te verfeelen; er